

SUA și UE, un „NATO economic”!

Cele mai mari două puteri economice ale lumii, NATO și Uniunea Europeană, vor să formeze o zonă comercială de liber schimb, care ar stimula colosal creșterea economică pe ambele maluri ale Atlanticului. Ideea înființării unei zone economice libere între cele două superputeri a fost adusă în discuție încă din 1995, însă ea a revenit în actualitate

odată cu comentariile făcute de secretarul american de Stat Hillary Clinton la sfârșitul lunii noiembrie.

Dna Clinton a menționat atunci „un NATO economic”, care ar fi de asemenea o garanție că regulile economiei globale vor fi stabilite în continuare de Occident și nu de China.

Comerțul între SUA și UE este cel mai mare parteneriat economic din lume. În fiecare zi se rulează mărfuri și servicii în valoare de peste 1,8 miliarde de euro. Împreună, cele două puteri administrează cam jumătate din potențialul întregii economii mondiale, gestionând cam o treime din totalul de mărfuri produse la nivel global. Potrivit estimărilor UE, un acord amplu de liber schimb între cele două piețe, având aproximativ 800 de milioane de locuitori, ar genera o creștere a PIB cu 0,5 la sută, adică 65,7 miliarde de euro anual. Și SUA așteaptă creșteri comparabile. Negocierile cu cele 27 de state din UE pot ajuta administrația Obama să dubleze exporturile până la sfârșitul lui 2014. În plus, dată fiind mărimea celor două piețe, armonizarea transatlantică a standardelor industriale și a procedurilor de lansare a produselor pe piață va transforma de facto aceste reguli în standarde mondiale, ceea ce va fi avantajos mai ales pentru

industria europeană. Pe bătrânul continent, există sprijin politic masiv pentru semnarea înțelegerii. Cancelarul german Angela Merkel și premierul britanic David Cameron s-au pronunțat în favoarea acestui proiect. Apoi, după ce un grup de lucru european-american și-a prezentat vara trecută raportul intermediar privind beneficiile aduse de un astfel de acord, atât președintele Comisiei Europene, Jose Manuel Barroso, cât și președintele SUA, Barack Obama, și-au declarat susținerea pentru crearea „cele mai mari piețe comune din lume”. Totuși, nu e deloc sigur că zona de liber schimb transatlantică va deveni realitate. Mari obstacole sunt diversele autorități independente de reglementare a pieței. Este greu de crezut că autoritatea americană de certificare a medicamentelor, de exemplu, va accepta un certificat european sau viceversa. Problema e valabilă și în alte domenii. În UE, alimentele modificate genetic sunt inscripționate ca atare și restricționate, în vreme ce în SUA barierele nu există. Cei doi parteneri au avut poziții divergente și în ceea ce privește subvențiile acordate fermierilor și asigurările de sănătate.

Cu toate acestea, experții cer începerea rapidă a negocierilor. La un an de la debutul tratativelor ar trebui să se ajungă la un acord de principiu. Apoi, după doi sau trei ani, negocierea prevederilor acordului ar trebui să se încheie, urmând a fi aprobat de Congresul american și de Parlamentul European. Între Statele Unite și țările membre ale UE se percepe o taxă vamală de 3-4%, nivel scăzut, însă volumul este atât de mare, încât eliminarea acestor comisioane ar duce la creșterea produsului intern brut al SUA cu 1,5%, iar al Uniunii cu 0,5%. Un alt beneficiu ar fi liberalizarea pieței serviciilor de telecomunicații, utilități, asigurări, publicitate sau finanțe, segment care reprezintă circa 70% din economiile Uniunii și ale Statelor Unite. Totodată, un astfel de acord ar putea crea circa 7 milioane de locuri de muncă atât pe continentul nord-american, cât și în Europa.